

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΣΕΛΙΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

Ἡ οἰκογένειά τῆς διδοῦς Ἀλίκης Διπλαράκου—Μίς Εὐρώπης, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς δώσῃ μερικὰ ἀκόμη ἐπιστολάς, ἀπὸ τῆς σωρείαν ποῦ ἐστάλην στὴν Δίδα Ἀλίαν ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν τῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ διπλοῦ τῆς θριάμβου.

Δημοσιεύοιμε τὰς πλέον χωροαποριστακτικὰς ἐξ αὐτῶν.
Καὶ ἰδοὺ πρῶτον ἡ ἐπιστολὴ Ζακύνθου κυνηγητοῦ :

Ἀξιότιμος Ἀγίε Ἀλίη !

Εὐχομαι ὀλοφύξασ ὅπως ἡ παροῦσα μου εὐχὴ νῆας ἐν πληροτάτῃ ὕψει καὶ χαρᾷ.

Ἀπὸ τῆν πρῶτην ἡμέραν ποῦ σὰς ἐγνώρισα ὡς Μίς Ἑλλάδα καὶ εἶτα Μίς Εὐρώπῃ εἰς Ἀθήνας ἐγίνα ὁ μόνος εἰλικρινέστερος θαυμαστής σας, καὶ ἔσομαι πάντοτε ἕνας πολύτιμος ἀδελφός ! Μέσα εἰς τὴν φωτογραφία σας ποῦ εἶδα εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τὸν Ἰανουάριον ἐ. ἐ. ὅταν ἤμην εἰς τὴν πατρίδα μου Ζακύνθον, μύρεσα νὰ διακρίνω τὴν αἰθρία καρδίᾳ σας, νὰ διαβάσω τὴν ἰδανικὰ ψυχὴ σας, νὰ καταλάβω ποῦ καλά, ποῦ καθαρὰ τὰ ἀγὰ ἰδεώδη αἰσθήματα ποῦ σὰς περιτυλίγουν μὲ τὸ διάφανον λαμπρὸ πέλατο τους, μὲν' στὸ μυστικὸν μεγαλεῖο τους. Τὶ εὐτυχεῖς ἐκείνοι ποῦ συναντοῦν τοιαύτας ὑπάρξεις ἀπὸ ὄρατο τῆς ζωῆς τους, τὶ εὐτυχεῖς ἐκείνοι ποῦ στήνεται γ' αὐτοὺς ὁ ἰδανικὸς ὄρατος τῆς φιλίας μὲς τὶς δυστύχους αὐτὰς ἐυγενεῖς καρδίαι ! Δυστύχους νὰ δυστύχους μὲν' τὴν ὀλισθητικὴν σημερινὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ κόσμου, μὲν' τὴν χυδαῖότητα, μὲν' τὴν πεζότητα τῆς τωρινῆς ζωῆς ! Τῆς τωρινῆς αὐτῆς μέρα στὴν ὁποίαν ὀσνάτουν περὶ καθὲ ἐυγενεῖα καὶ ἰδανικὰ σκέψι καὶ μόνος κυρίαρχος Θεὸς ἀπέμεινε—δυστυχῶς !—τὸ χρῆμα ! Δυστύχους

καὶ ἀλληγογραφίας, ἐπιφυλασσόμενος μετὰ τὰς ἐξετάσεις που θὰ ἔλθω αὐτὸς νὰ ἔλθω νὰ γνωρισθῶμεν καὶ προσωπικῶς.

Διαβιβάζετε παρακαλῶ τὰ βαθύτατα Σέβη καὶ συγκαταστήματα μου πρὸς ἅπαναν τὴν ἀξιότιμον οἰκογένειάν σας.
Διατελῶ μετὰ πολλῆς ἐπιμνηστικῆς καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας».

Καὶ τώρα ἀπολαύσατε δύο, τὰ μάλ्लι ἐνδοσιώδεις ἔθνη, οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν στὴν Δίδα Ἀλίαν ἀπὸ τὸν κ. Κιουλιπαροῦλου. Εἰπομεν : Ἀπολαύσατέ τους :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΣ ΤΗ ΦΥΛΗ
ΠΟΥ ΠΑΥΕΙ ΠΕΙΑ ΝΑΝΑΙ ΔΕΙΑΗ.

Ἐν στεντορεία τῆ φωνῇ Ἑλληνικῆ τῆς καλλονῆ ἀναδειχθείση «ΝΙΚΗ» Δεσποινίδι ΑΛΙΚΗ.
Λέγω ἐντόνος «ΖΗΤΩ μετὰ προσθήκης «ΣΤΗΤΩ ἀποτυχοῦσῃ καλλονῇ ἐν ἐπιδείξει ἐμμονῇ καὶ ἀξιοποιῶν πεισιμονῇ ὥστε τὸ «Ἔθνος νὰ ποιῇ. Ἄνευ δεσμῶν ἢ κλασικῆ ὠραϊότητος ἢ φρικῆς, κομπῶτης ἢ ευγενικῆ ἐν ἀναδείξει ψυχικῇ σὺν τῇ ἀπόγῳ ἠθικῇ. Αὐταὶ τώρα θὰ στήσουν θεμέλια καὶ θὰ χύσουν προσηυτῆς νῆμα τελικῆς καὶ ἐμπνεύσεως ἀλλαντικῆς

συμμοὴ ἐν τῇ ταχεῖα προπαγάνδᾳ αἰσία. Σύντομον κέρδος ἢ Φυλὴ θάξει καὶ ἐν θάρρει θὰ μλεῖ πρὸς ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς, πιστὰ καὶ ἀγαπητὰ τῆς περὶ σεμνότητος ρητῆς καὶ ἠθικῆς ἐπανειρητῆς αἰτέως θ' ἀλαλάζουν ἐν ἰδανικῇ βᾶ βαζοῦν ἐν ἐπιδείξει προσηυτῆ σὺν τῇ καρδίᾳ ἐυγενεῖ. Συνθέτης εὐχιψίδος αἰνέτης στεντοριδῆς εὐχέτης εὐελπίδης Κιουλιπαροῦλου Ἀρχιμήδης πρόσφυς Μιχαῆς Ἀσίας Ἀδάπαχαρ Νικημεδέας.

Ἐν Ἀμπελοκήποις, 11 μηνὸς

(Φεβρουάριον

1930 ἔτους τοῦ αὐστηρίου.

Ἰούλι καὶ ὁ δευτέρου ἔθνος ! Ἐμπνευσμένους ὄσον καὶ ὁ πρῶτος. Ἀνάγνωσον...

ΔΙΠΛΑΡΚΟΥ ΑΛΙΚῆ
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Ἀερόφρον Ἀλίη ἀναδειχθείση «ΝΙΚΗ» ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῆ τραγῆ Ἑλληνικῆ τῆς καλλονῆ σὺν τῇ ἀπόγῳ ἠθικῇ ἐν ὠραϊότητι κλασικῇ Ἀλῶν ἐν τῇ ποιήσει εὐχομαι ἵνα ζήσῃ εὐδαίμων καὶ ἀνεπηχῆση πάντοτε ἐν τῇ Δύσει καὶ ἐν Παγκοσμίῳ Κτίσει ὡς αἰ τιμῆση Ἰδεώδες ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, ἰνδάλμα πατριωτικόν, παράστημα εὐγενικόν μετὰ κνήμα τιμητικόν, ἀτομικόν, ἡγεμονικόν, μόνιτον ἐνεργητικόν. Καλλιμορφος καὶ εὐπλάστως καλλίνικος καὶ εὐτακτος θὰ διαπρεπῆ ἡμνητός μόνιτον πρῶτος, ἀρεσιῶς καὶ ὁ γνομων τῆ ἀποδεικτός. Κιουλιπαροῦλου Ἀρχιμήδης πρόσφυς Μιχαῆς Ἀσίας Ἀδάπαχαρ Νικημεδέας.

καλόκαρδος, ἐνόρετος καλόνυχος, εὐάρετος, ἡγεμονόουσα πιστός Συνθέτης εὐχιψίδος αἰνέτης στεντοριδῆς εὐχέτης εὐελπίδης Ἐν Ἀμπελοκήποις, 11 μηνὸς Φεβρουάριου 1930 ἔτους τοῦ αὐστηρίου.

Καὶ τέλος ἕνα ἄξιον ταπεινὸν ἀπ' τὸ Ἰανουάρι τῆς Ἀμερικῆς : Ἀφιερῶται εἰς τὴν Δεσποινίδα Ἀλίην Διπλαράκου «Μίς Εὐρώπη»

μετα πρῶτον ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἐ. ὅταν ἤμην εἰς τὴν πατρίδα μου Ζακύνθον, μύρεσα νὰ διακρίνω τὴν αἰθρία καρδίᾳ σας, νὰ διαβάσω τὴν ἰδανικὰ ψυχὴ σας, νὰ καταλάβω ποῦ καλά, ποῦ καθαρὰ τὰ ἀγὰ ἰδεώδη αἰσθήματα ποῦ σὰς περιτυλίγουν μὲ τὸ διάφανον λαμπρὸ πέλατο τους, μὲν' στὸ μυστικὸν μεγαλεῖο τους. Τὶ εὐτυχεῖς ἐκείνοι ποῦ συναντοῦν τοιαύτας ὑπάρξεις ἀπὸ ὄρατο τῆς ζωῆς τους, τὶ εὐτυχεῖς ἐκείνοι ποῦ στήνεται γ' αὐτοὺς ὁ ἰδανικὸς ὄρατος τῆς φιλίας μὲς τὶς δυστύχους αὐτὰς ἐυγενεῖς καρδίαι ! Δυστύχους νὰ δυστύχους μὲν' τὴν ὀλισθητικὴν σημερινὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ κόσμου, μὲν' τὴν χυδαῖότητα, μὲν' τὴν πεζότητα τῆς τωρινῆς ζωῆς ! Τῆς τωρινῆς αὐτῆς μέρα στὴν ὁποίαν ὀσνάτουν περὶ καθὲ ἐυγενεῖα καὶ ἰδανικὰ σκέψι καὶ μόνος κυρίαρχος Θεὸς ἀπέμεινε—δυστυχῶς !—τὸ χρῆμα ! Δυστύχους

Χωρὶς νὰ σὰς γνωρίσω—ἀκόμη—προσωπικῶς, ἐπέβηον ὁλοφύξως, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν Μίς τῆς πατρίδος μου ποῦ ἤλθε τῶντῃ, αἰεὶ νὰ ἐκλεγῆτῃ Μίς Ἑλλάς, καὶ δικαιοσύνη, οἰκτιροῦσῃ στυλίζων τόσα προτερήματα καὶ ἀγαθότητες, ὄσον οὐδεμίαν ἄλλην. Αὐτὸ θὰ κῆ ἐπιστημονικῶς ἀμφάθεια καὶ φιλία, ὅτι εἰς τὰς τῆς πατρίδος μου ἰκογενειακῶς μου συγκεκριμένους μεταδὸ φίλων συναδελφῶν καὶ δὴ ἐπιστημῶν διεπληκτιζομένην σοφὰ διὰ ὅτι ἐπὶ πάσαν ἄλλην ὑπεστήριξα (καὶ ἤχηρον) ὅτι μόνον οἰεῖς θὰ ἐκλεγῆτῃ Μίς Εὐρώπη διότι φέρεται τὰ περισσότερα προσόντα ! καὶ δὴ τῆς μορφῶσεως !

Διπρῶτος παρηκολούθησεν καὶ παρακολούθησεν τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» καὶ ἔβλεπον τὰ κατ' ὕμνα. Μόνον ὁ «Ἡμερησίος Τύπος» μὲς τὰ χάλσας λιγὰ κατὰ ἀρχάς, καθὼς μὲν ἐπροέβλεπε ὑπόσχεσαν ἐντύπωσιν ἢ κατακατήριος καὶ ἔλεγχος μεικρῶν βασιτεῶν σας παρὰ τὸν Τελευτήριον Πειραιῶς—ὡς ἐδάδα εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα». Σεις ποῦ ἐπιμήσατε καὶ ἐδόξασατε ὑπέροχα τόσον τὴν πατρίδα μας, ἐπρεπε καὶ νὰ μὴ δώσωσιν σημασίαν ὅτι ἤδηλα εἰς αἰεὶς πράγματα καὶ ἀν' ἐφίρταν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην νὰ γίνῃ ὁποσδήποτε μεγάλη ἐξαιρέσις εἰς αὐτὴν. Ἄλλα δυστυχῶς ἔτσι εἶπε ὁ κόσμος σήμερον !... Ἐγὼ φίλη Ἀγίε ἐμὶ Ζακύνθιος ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πόλεως, τυγχάνω ἀνεμῶς τοῦ Σέξβου Μητροπολίτου Πατρῶν, καὶ κατὰ τὰς 6 Μαρτίου ἤλθον ἐνταῦθα οἰκογενειακῶς ὅπου μετετέθη—δυστυχῶς—ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον τῆς ὕρας καὶ ἀνοσθολογικῆς πατρίδος μου Ζακύνθου εἰς τὸ Ἰνστιτὺτ «Ἡμερομνάσιον ὡς Καθηγητῆς τῶν ἱστορικῶν. Τὸ μέρος καλὸ εἶνε καὶ πλησίον τῶν Πατρῶν ἀλλὰ ἐρημοφαντικῶν. Ἡ μόνη μου διασκέδασις μετὰ τὸ σχολεῖον ὅταν ἔρχομαι σπῆναι εἶνε ἡ κῆρα καὶ τὸ μανδολίνο μου ἄτινα γνωρίζω καὶ παιζῶ ἀπὸ μικρῶς, διότι νῦν μολὶς τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίᾳ μου διατεχῶ. Ἐχω τὴν εὐκαιροσταν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ συνανθῶ μὲν ἡμῶν καὶ μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας σας τῆς ἀξιότιμῃ δι' εἰλικρινοῦς ἀδελφικῆς φιλίας

καὶ ἰδοὺ πρῶτον ἡ ἐπιστολὴ Ζακύνθου κυνηγητοῦ :

ὡς αἰ τιμῆση Ἰδεώδες ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, ἰνδάλμα πατριωτικόν, παράστημα εὐγενικόν μετὰ κνήμα τιμητικόν, ἀτομικόν, ἡγεμονικόν, μόνιτον ἐνεργητικόν. Καλλιμορφος καὶ εὐπλάστως καλλίνικος καὶ εὐτακτος θὰ διαπρεπῆ ἡμνητός μόνιτον πρῶτος, ἀρεσιῶς καὶ ὁ γνομων τῆ ἀποδεικτός. Κιουλιπαροῦλου Ἀρχιμήδης πρόσφυς Μιχαῆς Ἀσίας Ἀδάπαχαρ Νικημεδέας.